

Wychodzi codziennie
o 8mej rano.

Przedpłata w mieście i
z przesyłką 3 razy w tyg.:
rocznie . . . 12 zhr.

éwierócznie 3 " "

miésięcznie 1 " "

Z przesyłką pocztową:

rocznie . . . 15 zhr. — c.

éwierócznie 3 " 80 "

miésięcznie 1 " 30 "

"TYGODNIK LWOWSKI"
(ilustrowany)
rocznie 8 zhr. kwartalnie 2 zhr.

DZIENNIK LWOWSKI

Sobota dnia 8. Lutego 1868. — Jana z Malty (rzym.) — Joana Złotoust. (grec.)

Redakcja w rynku,
L. 178 w lokalu drukarni
Poremby.

Ekspedycja i agencja in-
serat przy placu katedral.
pod liczbą 31, w domu Ma-
jewskiego.

Za ogłoszenia od wiersza
drobnego druku 4c. (oprócz
opłaty stepowej 30 kr.)

Reklamacje
nieopieczętowane wolne
są od opłaty.

**C. k. Prokuratorja skonfi-
skowała na podstawie uchwa-
ły 8. Lutego b.r. zapadłej, cały
nakład dzisiejszego numeru za
artykuł wstępny pod napisem:
„Kraj i emigracja“.**

**Konfiskata ta, która spoty-
ka nasz dziennik jest pierwszą
w państwie austriackim od
czasu sankcjonowania nowej
konstytucji.**

**Techniczne przeszkody przy
sporządzaniu drugiego nakła-
du spowodowały kilkogodzin-
ne opóźnienie dzisiejszego nu-
meru.**

Przyszłość wojska austriackiego.

O krążącej w kołach wojskowych broszurze p. t. przyszłość wojska austriackiego, która się temi dniami pojawiła w Wiedniu, obiegają najróżnorodniejsze wersje; jedni przypisywali jej autorstwo ministrowi wojny inni arcyksięciu Albrechtowi. Ostatnia wersja podniesiona przez dzienniki pokazuje się, że nie jest pozbawioną prawdy. Korespondent bowiem wiedeński „Narodnich Listów“, który w rzeczach dotyczących wojska bywa zawsze bardzo dobrze poinformowany donosi, co następuje:

Broszura ta nie jest wprawdzie napisana przez samego arcyksięcia Albrechta, jest jednak przezeń inspirowana i z jego natechnienia wedle arcyksięcia zapatrywań, napisana przez jednego z wyższych oficerów sztabu. Broszura ta, godzi przedewszystkiem na dualizm wojska, usiłuje podnieść jak powiada autor „staro-austriackiego ducha“, który dotąd panuje w wojsku, pomimo wysławiania odstępnych żołnierzy, a poniżania wiernie wykonywanej powinności.

Jest to pytanie, na które nim się odpowie należałoby się głęboko zastanowić — czy możemy

jeszcze polegać na tym „staro-austriackim duchu“, jeżeli się dzieją rzeczy, które ducha tego osłabić musiały. Cały dualizm wszystko to preferowanie Madjarów, a uciskanie Słowian — kokietywanie panów z Debreczyna i Vilagos, czy to nie jest powiada arcyksiążę Albrecht, jak wsławianiem odstępców na niekorzyść wiernie wykonywanej powinności? — Jakżesz może w takim położeniu rzeczy staro-austriacki duch wypowiedzieć starodawne hasło (!). To kokietywanie z Klapką, Türrem a Perelem, którzy chcieli państwo austriackie roztargać wspierając jego nieprzyjaciół wywarło wpływ najgorszy na patriotyzm narodów austriackich — a skutki tego dadzą się uczuć w stanowczej chwili.

Nie dziwimy się takiemu zapatrywaniu staro-konserwatywnych żywiołów, których najliczniejszy zastęp rekrutuje się w sferach wyższych wojskowych, lecz najawnie widzieliśmy w r. 1866, że ten staro-austriacki duch — którym ożywieni byli niezawodnie główni dowódcy armji działającej, nie wygrywa bitew, ale wśród gradu kul słowo zachęty w ojczystym języku wyrzeczony do żołnierzy i przypomnienie honoru broni rozbija czworoboki nieprzyjacielskie.

„Mosk. Wiedom.“ ogłaszają telegramy otrzymane 24. stycznia przez uniwersytet w Moskwie z powodu 114ej rocznicy swego założenia. Redakcja „Narodnich Listów“ w Pradze przesłała Telegram z życzeniami „dla środkowego punktu słowiańskiej nauki“. Katkow pisze z powodu tych telegramów: Dziś pierwszy raz uniwersytet nasz ma szczęście usłyszeć gorące pozdrowienie braci naszych Słowian jęczących w niewoli z Belgradu, Zagrzebia, Pragi i Wiednia. Ale „niewolnicy“ owi bardzo się zdziwią, dowiedziawszy się, że rząd rosyjski wyrzeka się solidarności z nimi.

„Dzien. Pozn.“ dowiaduje się z Warszawy, że hr. Tomasz Zamojski, hr. Zygmunt Wielopolski i Ostrowski mieli otrzymać zawezwanie do Petersburga telegrafem, lecz za wiadomość tę korespondent nie ręczy. Z tego wszystkiego to jedno jest dotąd widocznem, iż Rosja zrobiła odwrót, i że odwrót ten nastąpił na polu panslawistycznym. Dla tego urzędowe dzienniki rosyjskie idą aż do zaparcia się Katkowa, a rząd aż do

przedstawień pokąźnych w Belgradzie z powodu zbrojenia się Serbji. Zaparcia się idei słowiańskiej przez Rosję nie pozostanie bez wpływu na sympatje moskiewskie w Czechach.

Dalszy ciąg przedłożenia z „księgi czerwonej.“

III. Stosunki z Włochami. Sprawa rzymska.

Od zawarcia traktatu wiedeńskiego z dnia 3. października r. 1866 nie tylko regularnie utrzymywała Austria stosunki z Włochami, ale nadto nie mała pokładała wartość w okazywaniu nowemu mocarstwu, które nie było już jej przeciwniczką, uczuć szczerych i przyjaźnych. Gabinet wiedeński winien poświadczyć, że Wiktor Emanuel i rząd jego przemawiał zawsze w tym samym tonie uprzedzającym, odpowiednim celowi trwałego pojednania i otwartego zbliżenia się.

Tym samym duchem obopólnej przychylności tchnęły także różne układy i reklamacje, do których dały powód pojedyncze punkta traktatu pokojowego i sprawy dotyczące ustąpienia Wenecji i nowego rozgraniczenia. Część tych rokowań w zadawalniający sposób została załatwioną. Mianowicie wydał rząd włoski w celu zaspokojenia swojego długu za odstąpienie mu ruchome przyrządy służące do obrony twierdz i marynarki, jakoteż za żywienie przez dłuższy czas żołnierzy wenejskich na terytorjum austriackim cztery bony, które ma wypłacić skarb włoski. Dalej ukończyła swoje czynności według układu zawartego w Wenecji dnia 22. grudnia z. r. komisja wojskowa, ustanowiona na podstawie 4go artykułu wiedeńskiego traktatu w celu oznaczenia nowych granic pomiędzy Austrią i Włochami i zachowania dawnych granic administracyjnych Wenecji.

Włochy mogły być zadowolone z przywrócenia pokoju i swych nowych posiadłości nad Adriatykiem. Ale w tym samym czasie, kiedy już niczego nie miały do żądania od Austrii, wyglądały ustąpienia załogi francuskiej z Rzymu, a okoliczność ta wzbudzała namietności, które na nowo sprowadziły niebezpieczeństwo starcia się żądań jednoci włoskiej z interesami całego świata katolickiego.

C. k. rząd musiał dopełnić tej powinności, wyraźnie oświadczyć jego światobliwości Piusowi IX., że Austria nie jest w stanie poprzeć swych naturalnych sympatji pomocą materjalną. Papież w swej wysokiej mądrości nie uskarżał się na konieczność biernego z naszej strony w tej sprawie zachowania się. —

W listopadzie 1866 r. została, za przykładem innych mocarstw, wysłana przez Jego ces. król. Mość korweta do Civitavecchji, aby była na wszelkie rozkazy Jego ces. Mości i poddanym austriackim

Czarny szpieg.

Opowiadanie osnute na tle stosunków amerykańskich,

Emila Chevalier i F. Pharaon.

poświęcone
Wiktorowi Hugo.

(Ciąg dalszy.)

Uważam za stosowne poczynić tu kilka uwag o kolonizacji w Północnej Ameryce, przypuszczając, że one mogą być pożytecznymi ludziami silnej woli, a chcącym próbować szczęścia na drugiej półkuli. — Przedewszystkiem powiem, że według mego przekonania nie sprzeciwiam się emigracji, gdyż nieraz jest ona konieczną.

Człowiek stara się żyć z ziemi, jak tego poucza obecna cywilizacja; jeżeli ziemia osiadła przez jakiś naród, staje się nieurodzajną, tak iż go wyżywić nie może — ludzie zmuszeni potrzebą utrzymania życia, starają się przesiedlać nawet w inne strony świata. Pustynie Azji i Afryki, nadto okolice Rzymu i Madrytu, niegdyś żyzne i w płody obfite, dziś są nieurodzajne, co dowodzi, że jak wszystko tak i ziemia ma swoją młodość, wiek dojrzwały i sta-

rość. Dziś Ameryka jest ziemią młodą, ztąd też i ludzie ze starej Europy tam się przenosili i dotąd się przenoszą — a trzeba wyznać, że obszary Ameryki dają przybyłym dobry byt materjalny i bogactwa, jakimi się Europa poszczycić nie może. Ale rozważmy, za jaką to cenę wszystko to się zyskuje?

Jeden człowiek w Ameryce albo nie nie robi, albo bardzo mało; — mówię o rolnictwie, bo ono mnie najwięcej zajmuje; — rękodzielnicy znajdują się w położeniu o wiele szczęśliwszem, jak n. p. kamieniarze, ślusarze, kowale, mechanicy, gisernicy i t. p.; mogą oni sobie zebrać w przeciągu pewnego czasu pewne zasoby; jeżeli zaś nie znają języka kraju, do którego się udali, wtedy mogą się spodziewać nędzy dopóty, dopóki się go nie nauczą i nie poznają tamtejszych praw i zwyczajów. — W Kanadzie zaś, gdzie przeważa znacznie język francuski, przemysłowcy i rękodzielnicy, już dziś przenoszą się z tamtąd do Stanów Zjednoczonych, ponieważ tam mają większe środki do zarobkowania i lepszą placę za swe wyroby. — Dezercja z francuskiej Kanady okazała się tak liczną — że władze obmyślają środki w celu położenia jej tamy. — Zdaniem naszym jest, aby rząd tameczny uległ zupełnej reor-

ganizacji. — Długi publiczne są tak wielkie, że na pojedynczą osobę wypada po 200 franków rocznie. — Cło od przywożonych płodów z zagranicy wynosi po 50 od sta. — Na wina, wódki, naznaczone cło po 100 od 100. Miejscowe ceny targowe znajdują się w tym samym stosunku. W Montreal n. p. wynajmując zwykłe pomieszkkanie zaopatrzone w rurę dostarczającą wody z wodociągu, za samo to urządzenie płaci się po 35 franków rocznie do kasy miejskiej; — można z tego wnosić o reszcie,

Wracając do rolnictwa musimy powtórzyć, że pojedynczy człowiek w Ameryce pracą własną może tylko zaspokoić potrzeby niezbędne życia, — im liczniejszą zaś ma rodzinę, podzielać ją jego pracę, tem prędzej przyjsć może do zebrania sobie jakiego funduszu. — Ale przed opuszczeniem swej rodzinnej strzechy, z którą nie rozłączamy się bez pewnego wzruszenia, powinien się obliczyć dokładnie z siłami fizycznymi i moralnymi osób udających się z nim razem, aby później kroku przedsięwziętego nie pożałował, do którego może go zagnieć chwilowa potrzeba. Nie idzie on do ziemi obiecanej, lecz tam, gdzie potrzeba usilnie pracować, i dlatego to uczyniliśmy powyższą uwagę, bo ztamtąd nie tak łatwo można po-

zostającym w Rzymie służyła w razie potrzeby za miejsce schronienia. Bez najmniejszego celu politycznego środek ten użyty był z samej przezorności. Mimo to zdawało się, że gabinet tuieryjski widział w tem zrazu oznakę niedowierzania zamiarom Francji; nastąpiły jednak wyjaśnienia, które spowodowały obopólne zadowolenie i nie pozostawiły gabinetowi wiedeńskiemu żadnej wątpliwości, że Francja jest zdecydowaną po odwołaniu swych żołnierzy z Rzymu tem usilniej przestrzegać dopełnienia w konwencji z d. 15. września danego przez Włochy przyrzeczenia.

Ale włoskie stronnictwo czynu nie odstąpiło od swoich planów, a najbliższe miesiące nikogo nie mogły zapewnić, że rząd króla włoskiego będzie w stanie oprzeć się im skutecznie. Dyplomacja rzymska nie ukrywała swe obawy, a w marcu r. 1867 na nowo zapytała Austrię rząd cesarza Napoleona, czy mogące w Rzymie nadejść wypadki nie powinnyby zająć uwagi mocarstw katolickich i być przedmiotem wspólnego rozważania. Jakkolwiek nie odrzucano tego w zasadzie, nie wierzono jednak naówczas w Paryżu w wielkość niebezpieczeństwa, a w zobowiązaniach obwarowanych traktatami tyle wdzięczności cesarzowi Napoleonowi winnych Włoch widziano dostateczną zamianę za obronę wojskową, którą Francja tak długo ochraniała Rzym i terytorjum rzymskie w jego obecnej rozciągłości.

W miesiącu wrześniu jednakże przedstawił światu Garibaldi po swoim powrocie z Genewy widok zbrojnej wyprawy przeciw naczelnikowi kościoła katolickiego, otwarcie potępionej przez rząd swojego kraju. Rząd Jego ces. Mości nie zaniechał udzielić gabinetowi Ratazzego przestrogi, a w Paryżu podniesiono tę sprawę w ten sposób, że nastąpiła kryzys, w której należy dać dowód rzeczywistego znaczenia konwencji wrześniowej. Uwieszenie Garibaldeggo usprawiedliwiło przypuszczenie, że rząd włoski sprawę swą stanowczo odeń oddzielił, ale dnie następne widziały uwolnienie dowódcy ochotników, obronę terytorjum rzymskiego przez wojska papieżkie, przybycie francuskiego korpusu i walkę pod Mentaną, która położyła koniec ruchowi Garibaldeggo z r. 1867.

Kwestja zbyt wielkiej wagi, jaką jest sprawa świeckiej władzy papieża, została w ten sposób ochroniona przed skutkami bezprawnego zamachu niemniej dla samych Włoch jak dla Rzymu niebezpiecznego. C. k. rząd nie tylko doznał i na swoim stanowisku uspokojenia, które zawdzięczano wdaniu się w stosownej chwili Francji, ale nadto zupełnie umiał ocenić słuszne życzenie francuskiego gabinetu, zmniejszenia cięższej na sobie odpowiedzialności, poddając sprawę rzymską pod wspólne narady wszystkich mocarstw europejskich. Im bardziej zgadza się Austrija z Francją w przekonaniu, że ważna ta kwestja ma takie strony, które nie pozwalają, aby o niej wyłącznie traktowano między Rzymem a Włochami lub Włochami i Francją, tem więcej miała Austrija powodów bez ociągania się przyjąć zaproszenie Francji na konferencję europejską i gorąco starać się o przyjęcie tego wezwania przez inne mocarstwa. Zdawało się to rządowi Jego ces. Mości całkiem odpowiednem, że z zaproszeniem Francji nie był połączony żaden z góry oznaczony program narad, lecz że każdemu rządowi była pozostawiona całkowita swoboda wypowiedziania swych mniemań. Żądaniu z innej strony objawionemu, aby konferencję poprzedziły wstępne narady pięciu mocarstw: Austrii, Francji, Anglii, Prus i Rosji, nie chciał c. k. rząd się sprzeciwić, i obecnie oczekuje on, czy propozycja dobrowolnych narad mocarstw nad tą kwestją, do której narady europejskie wprawdzie w różnym zostają stosunku, ale która

myśleć o powrocie. Jeżeli nie jest człowiekiem woli silnej i niezgiętej, któryby mógł pokonać wszelkie nastrożające mu się trudności, natenczas niech będzie przygotowanym na walki z głodem i pragnieniem, — jednym słowem na nędzę.

Rolnicy, niech się nie pozwalają zwabić opowiadaniem złudnemi o bogactwach, mających się znajdować w Ameryce. Jeżeli udajecie się tam w zamiarze powrócenia do Europy, nie opuszczajcie waszej strzechy, waszej rodzinnej ziemi, moi przyjaciele.

Osobiście zwiedziłem ten kraj od 30° do 65° szerokości czyli od Nowego Orleanu aż do jeziora Artabasca na terytorjum kompanji zatoki Hudsonskiej i widziałem dużo Francuzów, wielu z nich nieszczęśliwych, bo im się ciągle zdawało, że mogą powrócić do ojczyzny, która to myśl i tęsknota do roezinnej ziemi ich zgubiły.

W Ameryce, żeby dojść do czegoś, trzeba przynieść z sobą zdrowie żelazne, zdolne przejść przez wszystkie próby, hart duszy niezłomny, zapal nieustający do roboty, muszkulę twardą jakby ze stali, rozum nieugięty jak spiż i siłę woli nieprzeczwycię-

dla wszystkich nader ważną jest w następstwach, później się urzeczywistni.

Wiadomości polityczne.

Austrija. Pojutrze, to jest w poniedziałek, ma się zebrać Rada państwa, jednak rozpoczęcie obrad będzie tylko formalnością. gdyż zaraz po pierwszym posiedzeniu nastąpi zawieszenie, podczas którego tylko Wydziały przekazane im wnioskami zajmować się będą. Tym tedy poło-wicznym sposobem załatwiono spór między Węgrami a p. Beustem o trwanie obrad Rady państwa podczas prac delegacji obu państw monarchji. Węgry bowiem sprzeciwiali się temu stanowczo twierdząc, iż Rada państwa przeszkadzać będzie ich delegacji, — p. Beust zaś zawsze dla Węgier powolny chciał przynajmniej tym razem utrzymać się przy swoim i stanęło na tem, że ani jedna ani druga strona zupełnie zadowolona nie została, gdyż wymyślano drogę pośrednią, a ta jest: Rada państwa się zjedzie, lecz się odroczy znowu. Szkoda zaiste pieniędzy na takie blahe spory!

Przyjazd cesarstwa do Węgier, gdzie cesarzowa przebywać ma przez kilka miesięcy w zamku Gödöllö i oczekiwać tamże swej słabości, miłe uczynił wrażenie, dając przeto dowód wielkiej sympatji, jaką doznaje cesarzowa do Madjarów. Obiegają z tego powodu wieści, że cesarstwo francuzcy również przybędą do Pesztu i że cesarzowa francuzka ma zająć miejsce chrześnej matki przy spodziewanem dziecięciu.

W kołach finansowych obiegają wieści o zawręć się mającej pożyczce, gdyż uchwalenie podatku majątkowego trafia na przeszkody. Podatek ten niemalą wniósłby kwotę, gdyż n. p. same hipoteczne wierzytelności wynoszą 3000 mil. złr., od których 1% podatek przyniosłby 30 mil. złr. Nie wiemy, dlaczego więc p. minister finansów nie obstaje za wprowadzeniem jego.

Rokowania gabinetu wiedeńskiego o rewizję konkordatu pozostały bezskuteczne, gdyż kurja rzymska odmówić miała wszelkiego współudziału w przedsięwzięciu się mających zmianach. W tej sprawie donoszą z Rzymu, że papież ma wydać allokucję dotyczącą austriackiego konkordatu. Allokucja ma podług doniesień włoskich ostro zawierać wycieczki przeciw liberalizmowi rządu i przeciw zabronieniu werbunków dla armji papieżkiej.

Ze zakulisowych wiadomości odnoszących się do wspólnych delegacji donoszą, że Deakiści nie występują już tak stanowczo przeciw rządowym wnioskom co do budżetu wojskowego, i że z tego powodu nie wybrano na referenta żadnego z wojskowych należących do stronnictwa lewicy, lecz Deakistę, który o sprawach tych nie ma najmniejszego wyobrażenia i odnosić się musi do niemieckiej delegacji o objaśnienia.

Demoralizacja we wszystkich warstwach społeczeństwa wiedeńskiego dochodzi do rozmiarów przerażających; przeniewierzenia w urzędach i zakładach są na porządku dziennym, a rak ten zepsucia zatruwa wszystkie arterje ludności. Teraz właśnie toczy się proces przeciw urzędnikowi c. k. dworu, niejakiemu Raymondowi, który sfałszował weksle na 50 kilka tysięcy złr.

P. minister Giskra ciekawą dał odpowiedź deputacji miasta Wiednia, oświadczył jej bowiem, że postanowienia konstytucyjnych ustaw, o ile one udzielają nowe prawa obywatelom, muszą pierw uregulowane być osobnymi ustawami, tak że bez

żoną. Trzeba wiedzieć i to, że wasze obyczaje, wasz pokarm, nawet nasz strój muszą ulegć zmianie — musicie się wyrzec tak wina jak i wódki a przyzwyczaić się do amerykańskiego napoju whiskey (rodzaj naszej wódki) lub Gin, zawierającego w sobie wielką ilość strychniny, a używanego zamiast wódki w ilościowych zabawach niższego towarzystwa. Tego rodzaju trunku do takiego stopnia używają Amerykanie, że aż prawem to jest zakazane, ponieważ używający go w krótkim przeciągu czasu dostają choroby delizium tremens nader przykrej i niebezpiecznej.

Szczęśliwym jest ten, kto może temu wszystkiemu się oprzeć i nie splamić swego imienia, nie stosując się w tym względzie do zwyczajów miejscowych; szczególnież zwracam się do was wieśniacy, udający się do karczowania i plantowania ziemi amerykańskiej, abyście przewyżczyli chęć do trunków, a pili raczej czystą wodę, która wam na zdrowie nie zaszkodzi i nie splami was.

D. c. n.

tych ostatnich nie mogą one wejść w życie. Tłumaczenie podobne ustaw zasadniczych jest wielką niespodzianką, bo znosi praktyczność ich i pozostawia dowolności ministrów, kiedy oni odnośnie szczegółowe ustawy wypracują. A i wtenczas jeszcze niemało upłynie czasu, zanim ustawy te przejdą przez Radę państwa lub sejmy, aż nareszcie otrzymają sankcję cesarską. Wypowiedzenie p. Giskry powinna Rada państwa natychmiast podnieść i żądać, aby postanowienia ustaw zasadniczych bez jakiegokolwiek ograniczenia otrzymały prawną skuteczność, inaczej bowiem konstytucja pozostanie znowu tylko li na papierze a w praktyce „bleibts beim Alten.“

Francja. Najostrzej z wszystkich dzienników francuzkich występujący „Courrier Français“ przypomina trzynastce ekscesów żołnierskich popełnionych w ostatnich czasach, dodając przy każdym pojedynczym wypadku, że śledztwa żadnego nie wytoczono przeciw przestępców. Łatwo sobie wyobrazić, jakie to musi robić wrażenie na ludzie francuzkim, nieprzyzwyczajonemu do nadużyć a najmniej wojskowych.

Dziennikarstwo prowincjonalne wystąpiło do cesarza deputację z prośbą o zatrzymanie koncesji rządowej przy zakładaniu dzienników. Instytucja ta leży w interesie departamentowych dziennikarzy, będących po większej części na żołdzie rządu, inaczej bowiem mając do waleczenia z wolną konkurencją innych niezawisłych dzienników, któreby natychmiast powstać nie omieszkaly, mocnoby zostali uszczupleni w swych dochodach. Otóż po tej deputacji jak i po mowie pana Garnier de Cassagnac i postanowieniu klubu w ulicy pod arkadami powziął Napoleon myśl cofnięcia projektu ustawy. Tym celem zwołaną została Rada ministrów. Rouher jednak oświadczył się stanowczo przeciw podobnemu krokowi i powiedział, że cofnięcie projektu zmusi go do ustąpienia z ministerjum, i że to samo zrobią zapewne jego kole-dzy Pinard i Baroche, którzy już w Izbach za tym projektem przemawiali. Na to cesarz żądał, by przynajmniej postarali się o zatrzymanie koncesji na dzienniki. Rouher jednak sprzeciwił się i temu, gdyż w piśmie cesarskiem z 19. stycznia była mowa o całkowitem usunięciu dowolności, koncesja zaś jest rodzajem dowolności, zatem sprzeciwiałoby się przekonaniom i honorowi ministra pozwolić na taki obrót rzeczy. To skłoniło cesarza do opuszczenia swego planu i projekt ustawy został w Izbie.

Wiedeńskie stowarzyszenie dziennikarzy pod pięknym godłem „Concordia“ dobrze pojęło, że sprawa wolności prasy równie jak wszelkiej wolności jest wspólną ciału cywilizowanemu światu, choć jej sprawa toczy się tylko w jednym kraju i bezpośrednio wszystkich nie dotyka. W tem też rozumieniu wystosował stowarzyszenie memoriał do Izby z okazji teraźniejszych rozpraw nad ustawą prasową, przedkładając jak niesprawiedliwem jest dotychczasowe postępowanie cenzury francuzkiej, obchodzącej się tak niemiłosiernie z dziennikami austriackimi, że bywały wypadki, w których na 320 numerów w roku przepuszczono tylko 20!!! „Postępowanie takie nie odpowiada wzniosłym zasadom z r. 1789, ile że jest ono nawet ostrzejszem, niżeli w despotycznej Moskwie lub krajach sultana.“ Memoriał ten przesłano na ręce Juljusza Simona i Garnier-Pagés wraz z następującem pismem: „Panowie! W imię prawa i wolności, za które tak niezmordowanie walczyście, a których sprawa jest tą samą we wszystkich krajach i u wszystkich ludów cywilizowanego świata, uprasza Wydział Stowarzyszenia wiedeńskich dziennikarzy i pisarzy „Concordia“ o przedłożenie załączonej petycji ciału prawodawczemu Francji.

Rosja. Rusyfikacja niemieckich prowincji postępuje coraz dalej; dnia 10. stycznia b. r. otworzono w Rydze gimnazjum rosyjskie. Dotąd nie było w mieście tym żadnych szkół rosyjskich.

Dnia 19. stycznia b. r. odbył się w Petersburgu proces przeciw redaktorowi „Wiesti“ Skaratina; prokurator wniósł dla obwinionego karę dwutygodniowego aresztu i 80 złr. grzywny, sąd jednak ogłosił wyrok uniewinniający.

Budżet na rok 1868 już ukończony, a wkrótce będzie ogłoszony. Wprawdzie nie wykazano w nim żadnego niedoboru, lecz to niema nie do rzeczy: i przed dwoma laty nie było żadnego niedoboru, a w 14 dni później zaciągnięto pożyczkę. Zresztą minister finansów nie wie, jakich będzie potrzebował kwot, gdyż agio srebra coraz więcej się podwyższa.

Głód i nędza tak wielce się wzmagają, że wszystkie polityczne sprawy w obec tego ustępują. We wszystkich miastach dają koncerty, za-

bawy i t. d. na korzyść głodem dotkniętej ludności.

Anglja. Na meetingu w Birmingham miał znany Bright mowę, w której wyluszczał, że najważniejszem na dziś zadaniem parlamentu jest załatwienie kwestji irlandzkiej. Jako punkt wyjścia, jako warunek, od którego żadną miarą odstąpić nie można, stawia mowca nieoddzielność Irlandji od W. Brytanji. Zatem należy na innej drodze dążyć do zadowolenia Irlandczyków. Środkami najprościej i najpewniej wiodącemi tu do celu, jest podług mowy: 1) zaprowadzenie niezawisłego stanu włosciańskiego przez ułatwienie wykupu gruntów dotychczas prawem dzierżawy trzymanych podług systemu pruskiego, 2) zniesienie kościoła urzędowego, jednakże, dodaje mowca, bez zupełnego pozbawienia go majątków dziś doń należących. Jest to, jak widzimy, tylko nowy półśrodek, a że takowe Irlandji nie zaspokoja, powiedzieliśmy już pierwej, gdyż Irlandja domaga się i domagać będzie zupełnej niezawisłości, wszelkie więc polepszenia nie wystarczą, tak jak powołany system pruski okazał się bezsilnym w Prusiech.

Z Kairu donoszą pod datą 6. stycznia o wyprawie abyssyńskiej, że dnia 29. grudnia r. z. stoczyli Angliecy bitwę z powstańcami wahgeerskimi i tych porazili na głowę; angielscy kapitanowie Hebbert i Latouche padli, a rotmistrz Reynolds ciężko ranny.

Prusy. Na posiedzeniu dnia 5. lutego obradowano w Izbie niższej nad sprawą funduszu prowincjonalnego. Bismark oświadczył się za decentralizacją. Ztąd wywiązała się długa dyskusja między ministrem Waldeckiem, Winkiem i Schwerinem. Partja konserwatywna trzyma w tej sprawie z rządem, oświadczył jej bowiem Bismark, że jeżeliby głosowała przeciw projektowi rządowemu, to rząd będzie musiał się oprzeć na innym stronnictwie, któreby go silniej popierało.

W zewnętrznej polityce idzie Bismarkowi przeważnie o to, aby na wszelki wypadek utrzymać pokój. Połączone bowiem świeżo Niemcy nie stężyły dotąd w jedno ciało i dlatego jeszcze przez pewien przeciąg czasu pokój jest niezbędny do zapewnienia trwałości budowie Bismarka.

Hiszpanja. W Hiszpanji formuje się legion jazdy dla papieża. Królowa Izabela chce koniecznie formować podobną legję jak Francja (antibaska) z regularnego wojska; — służba legji tej poczytywać się ma jako służba w wojsku królowej — a oprócz tego zapewnia rząd ochotnikom przyjęcie na powrót w szeregi armji hiszpańskiej w tym samym stopniu, jakiego dosłużyli się w służbie papieżkiej.

Nowiny z kraju i zagranicy.

* Alfred hr. Potocki, minister rolnictwa, udał się w podróż do Kałusza, by zbadać tamże pokłady kali, o których niedawno wspominaliśmy. Wczoraj przyjmował założycieli banku włosciańskiego, obiecał jak najsilniejsze poparcie Zakładu ze strony rządu i wyraził nadzieję, że bank ten bardzo wielką ma przyszłość przed sobą. W prywatnych kołach zapowiedział p. minister, iż starać się będzie wkrótce wprowadzić w życie Izby rolnicze i zmieścić prawo lasowe, zastosowując takowe do obecnych potrzeb i nowoczesnych pojęć o gospodarstwie lasowem.

* Dziś w sali strzeleckiej bal na korzyść zakładu ochronek.

* Pociąg czerniowiecki nie odszedł wczoraj w skutek zasp. śnieżnych. Już to pod obecnym zarządem kolei

podróżujący muszą się uzbroić w wielką cierpliwość i odwagę, ruszając w drogę; wagony bowiem mogą, jak to się często wydarza, z szyn wyskoczyć, pociąg trzy dni w polu z podróżnymi nocować lub co najmniej przez dni kilka wcale nie odejść, o czem nikt nawet publiczność nie raczy zawiadomić. Dyrekcja ruchu kolei czerniowieckiej wraz z nadzorującymi ją verwaltungsratami, pensje, dyety i tym podobne obrywki, najskrupulatniej z kasy pobiera i legalnie kwituje, za to mniej myśli o wypełnieniu obowiązków i o ułatwieniu komunikacji; ztąd skargi powszechne, a co nas najbardziej zadziwia, że rząd w moc swego prawa nadzoru nie wglądnie nawet w te dowolności i to lekceważenie publiczności, która zmuszona upominać się sama za sobą czyni wnioski, by rzezonym panom tyle razy i na tak długo zamknąć ich dochody, ile razy i jak długo komunikacja będzie przerwana. Możeby poskutkował ten środek?

* W poniedziałek dnia 10. lutego 1868 r. o godzinie 6. wieczorem odbędzie się w radnej sali ratuszowej przepisane statutami walne zgromadzenie Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rzemieślników mieszczańskich, na które przełożeni tego Stowarzyszenia wszystkich członków do najliczniejszego zebrania się zapraszają.

* Minister oświaty wezwał okólnikiem szkoły ludowe, by baczną uwagę zwracały na naukę gimnastyki i młodzież przynaglały do ćwiczeń. Spodziewamy się, że nasza Rada szkolna podobny a raczej donośniejszy krok uczyni, i wezwie zamożniejsze gminy, by urządziły szkoły gimnastyczne, w których wszystka młodzież siły swe wyrabiaćby mogła, a to tem bardziej, ileż każde młodsze pokolenie coraz bardziej upada na siłach fizycznych, a zatem i umysłowych, czego powodem niewiele wychowanie, którem na nieszczęście przyjeżdżamy się.

* Kupiec tutejszy Herman Misis zapowiedział ugodne postępowanie. Upadłość wynosi blisko 110.000 złr. Wierzyciele zgłosili się mają ze swoimi wierzytelnościami do notariusza p. Wolskiego.

* Jak wiadomo, widziano 30. z. m. meteor cudnej świdności, który jaśniejąc wszystkimi barwami światła, ze szybkością błyskawicy przebiegł w kierunku zachodniopółnocnym, rozciągając ognisty szeroki pas poza sobą. Meteor ten był widziany i w królestwie Kongresowem, a z Pułtacka donoszą, że po ukazaniu się tego meteora usłyszano jakiś dziwny łoskot podobny do grzmotu, poczem wszystko znikło. Rektor szkoły głównej w Warszawie wydał teraz ogłoszenie, aby szczątki spadłego tamże aerolitu nadesłano do pracowni chemicznej w celu badań naukowych. Nie potrzebujemy nadmienić, że okazanie się tak rzadkiego meteora nie małe uczyniło wrażenie na stwożonej ludności.

* Dowiadujemy się, że w stolicy naszej wkrótce ma się zawiązać „Towarzystwo demokratyczne“ z celem i dążnościami politycznymi, które weszłyby w związek z podobnymi ciałami za granicą istniejącymi. Projekt ten wyszedł od znanych w świecie politycznym ludzi, którzy nie odstąpili sztandaru, i znalazł liczne poparcie. Cieszymy się mocno tym objawem rozbudzenia życia publicznego, pragnąc tylko, by projekt jak najrychlej urzeczywistniony został, zwłaszcza, że obecnie obowiązująca ustawa o stowarzyszeniach nie staje mu na przeszkodzie.

* Pewien przedsiębiorca otworzył w rynku kawiarnię, a ponieważ mu się nie bardzo wiodło, więc złączył takową z restauracją i ku nadaniu cechy oryginalności wywiesił godło „pod piękną Heleną“. Helena na godle nie wykraczała przeciw artyzmowi, jednak przekroczyła w skutek zbyt obnażenia nogi pewne §§fy, co spowodowało władze wysokie do orzeczenia, by jej nogę zamalować. Malarz załatwił tę operację w południe, a tłum ciekawych przypatrywał się temu widowisku — co przedsiębiorcy tak wielką zjednało reklamę, że od tego czasu liczny ma napływ gości. Widać, że „Schöne Helena“ choć nie żywa, lecz malowana, wabi swemi wdziękami galicyjską publikę do swoich przybytków.

* Współczucie nad niedolą bliźniego wyparte po większej części, nie zastężyło jednak zupełnie u nas. Świeży dowód tego wydarzył się przedwczoraj: Pewien młody człowiek, powracający w nocy przed 11tą do domu, natrafił na środku ulicy kobietę leżącą, od zimna skostniałą, podeszłym wiekiem i nędzą złamaną, że kroku postąpić nie zdołała. Wypytał się o jej mieszkanie a nie mając na doredzi nikogo do pomocy, wziął ją na plecy i zaniósł do wskazanej kamienicy; stróż jednak mimo prób, mimo nagrody ofiarowanej, nie chciał przyjąć staruszkę, pod pozorem, że jej nie zna. Niezrażony takim odkoszem, bierze ów młodzian babulenię na barki i niesie ją na własne żądanie do domu przytulku — to jest do kordegardy, by mogła przenocować i by przynajmniej nie za marzła. Stolica nasza widać, iż obfituje w zakłady dobroczynne!

* Dnia 31. z. m. skradziono z kościoła w Oserdowie w pow. sokalskim 400 złr. częścią w srebrze, częścią w banknotach. Sprawca tej kradzieży przytrzymany został w Tarnopolu i znaleziono przy nim 411 złr. 95 c.

* W Itzehoe odbył się sąd przysięgłych, na którym sądzono niejakiego Tunni Thode, który w r. 1866 w jednym dniu zabił swego ojca, matkę, czterech braci, siostrę i służę, a który ostatecznie, aby ukryć swoją zbrodnię, podpalił dom ojcowski. Powodem, który go skłonił do tak okropnego czynu, były spory rodzinne z przyczyny rozdziału majątkowego. Opowiadanie mordercy, w jaki sposób dopuścił się tych zbrodni, uczyniło najprzyskrzejse wrażenie, podczas gdy morderca pozostał zupełnie zimnym. Najokropniejszą była walka, gdy siostra biegła na ratunek matki, którą morderca uderzywszy siekierą później dobić musiał.

* Dziś w sali ratuszowej 18. odczyt p. Henryka Schmitta z dziejów narodowych.

„Telegramy Dziennika Lwowskiego“.

Wiedeń 7. lutego. Wczoraj konferował ambasador austriacki ks. Metternich z ministrem spraw zagranicznych margrabią de Moustier w sprawie zachowania się w obec niektórych państw naddunajskich, które zwróciły na siebie baczną uwagę Austrii, zwłaszcza od czasu przygotowywanych ruchów w Bułgarji. Na nowo podniesiono projekt zwołania konferencji w Paryżu.

Depesze telegraficzne.

Praha dnia 6. lutego. Śledztwo sądowe przeciwko uczestnikom ostatnich demonstracji poruczone zostało w tutejszym kryminalnym sądzie radcy Pokornemu i 2om adiunktom Kejslerowi i Cisarzowi. Przeciw 14 w sprawie tej aresztowanym młodzieńcom — prowadzi się śledztwo o zbrodnię stanu (!?)

Peszt dnia 6. lutego. Cesarz rozporządził, ażeby dar koronacyjny dla honwedów, nie był użyty jako żelazny fundusz, z którego mieliby honwedzcy inwalidzi pobierać roczne dochody, ale żeby te pieniądze były natychmiast pomiędzy nich rozdzielone, jako jednorazowe wsparcie.

Berno dnia 6. lutego. Nowomianowany francuzkim konsulem w Bernie tutejszy kupiec Otto v. Bauer został wczoraj przez c. k. namiestnictwo w tej godności uznany, i dopuszczony do sprawowania przyśługujących mu funkcji.

Rzym 5. lutego. Spodziewają się tu codziennie przybycia zamorskiej legji kanadyjskiej.

Paryż d. 6. lutego. Obiegają tu wieści, że Berezowski uciekł z Tulonu, ztąd miano go wkrótce deportować do Nowej Kaledonii.

Londyn 6. lutego. Markiz d' Azeglio miał stanowczo zrezygnować z posady posła, zamierza on jednakże jako człowiek prywatny pozostać w Anglii. Gabinet florencki nie mianował jeszcze nikogo jego następcą.

Cennik giełdy pienięż. i towar.

we Lwowie dnia 7. lutego 1868.

	Płaca	Żądaja
	złr. kr.	złr. kr.
Akcje kolei gal. Kar. Ludw. po 200 złr. m. k.	203 50	204 50
" lwow. czern. po 200 złr. w. a. sr.	171 75	172 75
" banku hypot. gal. po 200 złr.	72 50	73 —
" papieru czerniowieckiego po 200 złr. w. a.	— —	— —
Listy zastaw. tow. kredyt. gal. w m. k.	82 65	83 —
" " " w w. a.	78 65	79 —
" " " banku hypot. galic. bez kuponu	— —	93 —
Oblig. indemnizacyjne galic.	65 25	65 70
" " WX. Krakowskiego	— —	— —
" " Księstwa Bukowiń.	— —	— —
" pożyczki głodowej z r. 1866	99 60	100 —
" kol. gal. Karł. Lud. I. Emissyi	94 —	94 50
" " " II.	89 75	90 50
" " lwowsko-czern. I.	80 —	80 50
" " " II.	— —	— —
Dukat holenderski	5 69	5 79
Dukat cesarski	9 52	9 55
Napoleon d'or	1 86	1 88
Rubel srebrny rosyjski	1 64	1 65
" papierowy rosyjski	— —	— —
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	— —	— —
Talar pruski srebrny	1 74	1 75
Pruskie bilety kasowe	9 84	9 94
Półimperjał rosyjski	116 —	117 —
Srebro	— —	— —

Koniczyna czerwona korzec 180 f. netto 42 złr.
Kukurudza 160 f. effect 6.5 dosyp do 170 (transito) na luty i marzec.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	złr.	kr.
Dnia 7. lutego.		
5% Metaliki	57	65
" z procent. z maja i listopada	59	—
5% Pożyczka narodowa	66	50
Losy pożyczki z roku 1860	82	90
Akcje banku wiedeńskiego	692	—
" kredytowego	187	—
Londyn 10 funtów szterlingów	118	90
Srebro	116	75
Dukat pojedynczy	5	69

Gospodarstwo i handel.

* Kraków 4. lutego. Dzisiaj w Krakowie ruch w zbożu znacznie się ożywił, i rozebrano wszystkie zapasy zboża, jakie się tu znalazły, szczególnie od Górnego Szlązka. Pszenica w przednim ziarnie, biała, dochodziła nawet do cen wyższych; inne gatunki płacono po cenach

notowanych. Pszenica na transito po złr. 13.50, do 14.75. Żyto po złr. 10.25, do 10.40. Jęczmień po złr. 6.50 do 7. Owies po złr. 4.60 do 4.75, a najpiękniejszy biały ciężki do 5 złr. bez opłaty konsumcyjnej cetnar wied. netto. Czerwona koniczyna już w większej obfitości pojawia się na targu, a nawet trochę tańsza płacono ją po złr. 40 42 do 43, a najpiękniejszą do 45 złr. 180 funt. wied. netto. Biała natomiast rzadko daje się widzieć na targu, i ceny jej nie oznaczone.

Przyjechali do Lwowa

z dnia 6. lutego.

PP. hr. Dembiński E. z Nienadawy, hr. Krasiecki S. i Ign. z Bachurza, hr. Tarnowski J. z Dzikowa, Dunka L. z Waszkowic, Pieńczakowski J. z Wybranówki, Terlecki A. z Ożańska, Zagórski J. A. z Paryża, Zagórski St. z Lipowic, Szawłowski z Bukowiny, Bormann Jan z Masłomęcza, Trzetter H. z Laszek.

CENNIK BRONI w handlu BONIFACEGO STILLERA we Lwowie,
przy ulicy wyższej Karola Ludwika pod l. 6 3/4 w zabudowaniu gdzie dawniej c. k. poczta.

Pojedynki kapzlowe.

	od	do
	zł. ct.	zł. ct.
1 <i>Pojedynka</i> , lufa żelazna, bez patentowej śruby	8 —	—
1 " " " ze śrubą patentową	9 —	10 —
1 " " " dziwir prawdziwy, lufa 8 kantowa, łoże orzechowe, garnitur grawirowany	15 —	16 —
1 <i>Pojedynka</i> lufy Schmir, łoże orzechowe do połowy lufy	16 —	18 —

Dubeltówki kapzlowe.

	od	do
	zł. ct.	zł. ct.
1 <i>Dubeltówka</i> , lufy naturalne, ze śrubą patentową, łoże orzechowe, bez grawirowania	15 —	—
1 <i>Dubeltówka</i> lufy niebiesko lub brązowo zapuszczane	16 —	17 —
1 <i>Dubeltówka</i> dziwir naśladowany	18 —	20 —
1 " " " łoże orzechowe, lufy niebiesko zapuszczane, ze srebrnym paskiem nad śrubą patentową, garnitur grawirowany	18 —	22 —
1 <i>Dubeltówka</i> dziwir prawdziwy, lufy Ruban, brązowane, z pojedynczym grawirowaniem	20 —	26 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy band damast brązowane, pojedynczo grawirowana, z kapelniczka u spodu łoża	28 —	30 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy naturalne bajcowane, ozdobione srebrnym paskiem nad śrubą patentową, garnitur grawirowany, łoże na sposób czeski	26 —	28 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy Schmir, na naturalny kolor bajcowane, garnitur grawirowany	30 —	36 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy Hufnagel, brązowane lub w naturalnym kolorze, garnitur grawirowany	38 —	120 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy brązowane, damast angielski, garnitur grawirowany	38 —	75 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy laminett.	36 —	75 —
1 " " " rosendamast turecki	40 —	85 —
1 " " " rosendamast turecki w lepszym gatunku	50 —	140 —
1 " " " rosendamast turecki z rowkami	52 —	65 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy angielskie Bernarda, wyrobu Mortimer, Osborne, Lepage, Gastine, Renette, Devisme	50 —	250 —
1 <i>Dubeltówka</i> band damast, prawa lufa kręto ciągnięta, lewa do śrutu, z modelem do kul, do wybijania plastronów i innymi potrzebami wypróbowana	45 —	95 —
1 <i>Dubeltówka</i> , obie lufy kręto ciągnięte, do kul okrągłych lub spiczastych, z wszelkimi potrzebami	50 —	160 —
1 <i>Dubeltówka</i> obie lufy równo ciągnięte, Schmir, hufnagel, bernard albo rosendamast	40 —	125 —
1 <i>Dubeltówka</i> obie lufy z drobnymi cugami lufy Bernarda, kręto ciągnięte do wydrążonych spiczastych kul, nadzwyczaj pilnie wypracowana, w eleganckiej szkatułce mahoniowej, z wszelkimi potrzebami	155 —	300 —
1 <i>Dubeltówka</i> z dwoma parami luf do odmiannych, jedna para luf ciągniętych do kul spiczastych, druga para do śrutu z wszelkimi potrzebami	80 —	100 —
1 <i>Dubeltówka</i> podobna całkiem w bardzo eleganckiej mahoniowej z całym urządzeniem	140 —	185 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy Bernarda, brązowane, łoża na sposób angielski, z całkiem nowym urządzeniem do ochronienia od samowolnego wystrzału	60 —	90 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy hufnagel do szybkiego nabijania, jako zwykle kapzlowe, lub jako odcylkowe dubeltówki	75 —	150 —

Broń dla dzieci

1 <i>Pojedynka</i> , dziwir naśladowany	12 —	15 —
1 " " " prawdziwy, łoże orzechowe, garnitur grawirowany	16 —	30 —
1 <i>Dubeltówka</i> , dziwir prawdziwy, łoże orzechowe, garnitur grawirowany	25 —	45 —

Sztucce

1 <i>Sztuciec tyrolski</i> , lufy żelazne z modelem do kul	25 —	38 —
1 <i>Sztuciec tyrolski</i> , lufy gusstahl, mały kaliber ze sznellerm i stecherem, garnitur grawirowany z wszelkimi potrzebami	48 —	75 —
1 <i>Sztuciec tyrolski</i> zwany Birschstutzen, lufy garnitur grawirowany ze złotym paskiem, kaliber 30, z wszelkimi potrzebami	35 —	50 —
1 <i>Sztuciec tyrolski</i> podobny bogato ozdobiony, ze sznellerm i stecherem, garnitur wypukło grawirowany z całym urządzeniem	75 —	100 —

Strzelbki do strzelania bodźcami.

1 <i>Strzelbka</i> z podwójną lub potrójną sprężyną, z maszynką u boku do naciągania sprężyny	30 —	48 —
---	------	------

Dubeltówki odcylkowe.

1 <i>Dubeltówka</i> systemu Lefauchaux, lufy brązowane, band damast, garnitur grawirowany z maszynką do robienia nabojów	48 —	60 —
1 <i>Dubeltówka</i> podobna z pojedynczym kluczem, do odkręcania w prawo	50 —	65 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy stahlband	60 —	75 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Lejeune, obie lufy do odkręcania, garnitur grawirowany	56 —	65 —
1 <i>Dubeltówka</i> z dubeltowym kluczem garnitur grawirowany	65 —	130 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Godin, z dubeltowym kluczem, bardzo ładnie grawirowana	75 —	200 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Roux z krytem przyrządem do wyciągania ładunków, grawirowania z wszelkimi potrzebami	100 —	180 —
1 <i>Dubeltówka</i> kanon Bernard, łoża na sposób angielski, zamknięcie nad kabłączkiem, ładnie grawirowana	120 —	200 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Ghaye et Bastin, lufy w równym kierunku do odsuwania	105 —	180 —

Wyż wymienioną broń sprzedaje pod największą gwarancją, artykuły toaletowe znajdują się w tak gustownym i wielkim wyborze, że wszelkim wymaganiom zadosyć uczynić jest w stanie.

Oprócz tego przyjmuje obstarunki serwisów porcelanowych, podług modeli, które w gustownym i wielkim wyborze na składzie się znajdują.

Zamówienia

	od	do
	zł. ct.	zł. ct.
1 <i>Dubeltówka</i> z drukarem i urządzeniem do ochronienia od samowolnego wystrzału, garnitur ładnie grawirowany	125 —	200 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy z krętością dęsta z drobnymi cugami	58 —	200 —
1 <i>Dubeltówka</i> lufy płasko ciągnięte	60 —	20 —
1 " " " kręto	75 —	300 —
1 " " " której prawa lufa do kul, lewa zaś do śrutu jest urządzona, garnitur grawirowany	80 —	150 —
1 <i>Dubeltówka</i> z dwoma parami luf do odmiannych, całkiem nowy system, starannie wypracowana i ładnie grawirowana	240 —	350 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Lefauchaux, dla dam, mały kaliber, bardzo starannie zrobiona i ładnie grawirowana	80 —	150 —
1 <i>Dubeltówka</i> kręto ciągnięta, jako sztuciec dla dam, canon Bernard, kaliber 12, ładnie grawirowana	55 —	75 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Zündnadel z fabryki Dreysego z wszelkimi potrzebami	90 —	170 —
1 <i>Dubeltówka</i> podobna, jako sztuciec, obie lufy kręto ciągnięte do kul, z całym urządzeniem	150 —	180 —
1 <i>Dubeltówka</i> Zündnadel, prawa lufa do kul lewa do śrutu, łoża gładko szlufowane, z modelem do kul i wszelkimi potrzebami	90 —	125 —
1 <i>Pojedynka</i> Zündnadel dla dam, lufa ciągnięta z urządzeniem	36 —	54 —
1 <i>Sztuciec</i> systemu Zündnadel, lufy gusstahl, starannie zrobiony, z modelem do kul i wszelkimi przyborami	70 —	95 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Lancaster	160 —	250 —
1 <i>Dubeltówka</i> systemu Feusanstralles, z przyrządem do ochronienia od samowolnego wystrzału, bardzo pracowicie zrobiona i ładnie grawirowana	200 —	500 —
1 <i>Sztuciec</i> systemu Flobert, kaliber 60, lufa gusstahl, łoża orzechowe albo hebanowe ładnie grawirowany	22 —	28 —

Rewolwery amerykańskie Sharps.

1 <i>Rewolwer</i> ze 4 lufkami pośrebrzany 5m/m	33 —	—
1 " " " " 7m/m	36 —	—
1 " " " " 9m/m	42 —	—

Rewolwery systemu Lefauchaux.

1 <i>Rewolwer</i> o 6 strzałach bez lufki z pojedynczym systemem, łoża orzechowe 7m/m	14 —	16 —
1 <i>Rewolwer</i> w heban oprawiony	15 —	18 —
1 " " o 8 strzałach bez lufki z pojedynczym systemem 7m/m	16 —	22 —
1 <i>Rewolwer</i> z dubeltowym systemem, łoża hebanowe	18 —	24 —
1 <i>Rewolwer</i> o 6 strzałach h, z lufką 7m/m z pojedynczym systemem	18 —	24 —
1 <i>Rewolwer</i> dubeltowym systemem	20 —	30 —
1 " " w słońowej kości oprawny	25 —	80 —
1 " " w heban oprawny	28 —	35 —
1 " " o 12 strzałach 7m/m w heban oprawny z dubeltowym systemem	34 —	45 —
1 <i>Rewolwer</i> z 21 strzałach z dubelt. syst.	40 —	60 —
1 " " o 30 " " " " " "	60 —	75 —
1 " " o 6 strzałach 9m/m z dubelt. syst.	26 —	38 —
1 " " w słońowej kości " " " " " "	32 —	40 —
1 <i>Rewolwer</i> o 6 strzałach 9m/m z dubelt. syst. w Aluminium oprawny	48 —	60 —
1 <i>Rewolwer</i> o 6 strzałach 12m/m z dubelt. syst.	28 —	45 —
1 " " w słońowej kości opraw. i połączany " "	48 —	75 —
1 <i>Rewolwer</i> o 6 strzałach 12m/m systemu Italiene	32 —	38 —
1 " " " " Ortman 80 —	36 —	—
1 " " " " Zündnadel systemu Dreyse z urządzeniem	50 —	60 —
1 <i>Rewolwer</i> o 6 strzałach systemu Colt	25 —	45 —
1 " " " " Combain 20 —	32 —	—
1 " " " " Adam Deane 14 —	28 —	—
1 " " " " " " " " " "	25 —	30 —
1 <i>Rewolwer</i> o 7 strzałach syst. Wiliam Wessens w Londynie 5m/m pojedynczy system	40 —	54 —

Sztucce rewolwerowe.

1 <i>Sztuciec</i> o 6 strzałach 12m/m podwój. syst.	54 —	80 —
1 " " " 28 kaliber poj. syst.	140 —	—
1 " " " 12m/m syst. Adam	48 —	60 —

Oprócz wymienionych gatunków, jest zawsze wielki wybór Rewolwerów w eleganckich szkatułkach z całym urządzeniem na składzie.

Pistolety tarczowe w szkatułkach,

wyrobu ręcznego najłatwiejszych fabrykantów jako t9: Hackenbergera, Horaka, Stksnera, Opitza Döflera, Frankotego i innych z całym urządzeniem, para

Pistolety olstrowe.

1 para pistoletów lufy żelazne gładkie z modelem do lania kul	12 —	15 —
1 para pistoletów podobnych, lufy ciągnięte	15 —	28 —
1 " " " Lefauchaux 12m/m	22 —	35 —

Pistolety salonowe Flobert.

1 <i>Pistolet</i> w heban oprawny kaliber 60.	12 —	22 —
1 " " " łoża orzechowe	16 —	25 —
1 " " " w Aluminium oprawny kaliber 60.	30 —	55 —

Karabiny.

1 <i>Karabin</i> systemu Werndel	38 —	60 —
1 " " " Chassepots	45 —	100 —

Krucice kieszonkowe.

1 para Krucic jednorurkowych, lufy żelazne z modelem do lania kul	3 50	5 —
1 para Krucic jednorurkowych Schmir damast	6 —	15 —
1 " " " Rosen damast	8 —	22 —

„daje do wypróbowania, przyjmuje używaną broń w zamian i do reparacji. Potrzeby do polowania, podróży i gustownym i wielkim wyborze, że wszelkim wymaganiom zadosyć uczynić jest w stanie. —

porcelanowych, podług modeli, które w gustownym i wielkim wyborze na składzie się znajdują.

	od	do
	zł. ct.	zł. ct.
1 para Krucic jednorurkowych Rosen damast w heban oprawny	10 —	25 —
1 para Krucic jednorurkowych Rosen damast w słońowej kości	15 —	30 —
1 para Krucic dwururkowych, lufy żelazne z modelem do lania kul	6 —	9 —
1 para Krucic dwururkowych, lufy dżwirowane z modelem do lania kul	10 —	30 —

Potrzeby do polowania.

<i>Magazyny</i> na proch od 2—5 funtów	3 —	8 —
<i>Rozki</i> " " w rozmaitych gatunkach	—	80 15 —
<i>Śrutownice</i> w rozmaitych gatunkach	—	35 6 —
<i>Miarki</i> na proch	—	25 2 50
<i>Podsyptki</i> do prochu	—	80 2 —
<i>Trąbki</i> myśliwskie rogowe i mosiężne	1 —	15 —
<i>Piszczalki</i> " " mosiężne i kściane	—	15 3 —
<i>Kapselniczki</i> w rozmaitych gatunkach	—	60 5 —
<i>Futerały</i> na strzelby juchtowe i naśladowane Waterprof	4 80	10 —
<i>Torby</i> na "Rewolwery w różnych wielkościach	7 —	10 —
<i>Paski</i> do strzelb cielece, juchtowe i z taśmy zielonej	1 50	2 50
<i>Żelaza</i> do wytłaczania fileów	—	50 2 —
<i>Ladstoki</i> rogowe i palisandrowe	1 50	—
<i>Przyrządy</i> kompletne do czyszczenia strzelb	1 —	2 —
<i>Kominki</i> w najlepszych gatunkach	3 —	8 —
1 pud <i>Kapzi</i> (Seliers et Bellots, Gewlots, Walzer)	—	10 — 30
100 <i>Ladunków</i> do rewolwerów 7m/m, 9m/m, i 12m/m	—	35 1 20
100 <i>Ladunków</i> próżnych do dubeltówek Lefauchaux, kaliber 10, 12, 16, 18, 20, 24 i 28	5 —	7 —
<i>Noże i szpilety</i> myśliwskie	2 —	4 —
<i>Palasze</i> salonowe	2 —	15 —
<i>Kordelasy</i>	10 —	15 —
<i>Rpadony i Rapiry</i> , z rękojeściami	8 —	15 —
<i>Torby</i> myśliwskie w rozmaitych gatunkach	1 50	4 —
<i>Torby</i> na ładunki do strzelb odcylkowych	3 —	14 —
<i>Krzesa</i> do polowania	5 50	12 —
1 pud <i>Filców</i> w różnych wielkościach	4 —	8 —
<i>Flaszki</i> do polowania w rozmaitych gatunkach	—	80 1 20
	—	50 5 —

Głowy zwierząt z pasty kamiennej

jako to: jelenia i sarny z prawdziwymi rogami, dzika, psa, konia, wiika, lisa z urządzeniem do powieszenia sukien, broń lub innych rzeczy

Potrzeby do podróży.

<i>Parasole</i> francuskie i angielskie	8 —	14 —
<i>Prawdziwe</i> angielskie <i>plety</i> , <i>szale</i> i <i>kołdry</i>	14 —	40 —
<i>Kufry</i> do podróży całkiem skórzane, lub też drewniane obciągnięte skórą, nareszcie z angielskiego płótna Waterproof	15 —	28 —
<i>Torby</i> do podróży w nadzwyczaj wielkim wyborze francuskie i wiedeńskie	4 —	26 —
<i>Batogi</i> , <i>spisruthy</i> i <i>hetzpeitsche</i>	1 50	20 —

Artykuły toaletowe.

<i>Perfumy</i> , <i>pomady</i> , <i>mydła</i> , <i>kremy</i> , <i>pudry</i> , <i>pasty</i> , <i>kosmetyki</i> i wszelkie <i>pacnidła</i> z najłatwiejszych fabryk francuskich i angielskich, jako to: Societe Hygienique, Lubin, Pinaud, Atkinson, Hubigant Chardin, Wiliam Rieger, we wszelkich zapachach w nadzwyczaj wielkim wyborze do najwyższego zadowolenia.		
<i>Woda kolońska</i> prawdziwa Jana Maria Farina z kolonii naprzeciw Jülichspatz Neumarkt i Altmarkt	1 20	4 50
<i>Woda kolońska</i> , przez A. Renard w Paryżu	—	80 —
<i>Woda piękności</i> , Eau de Lis de Lohsu i Rosée de beaute	1 30	3 —
<i>Woda Bergera</i> , <i>Beringera</i> , <i>Chromecone</i> , <i>Kromatogene</i> i <i>de la Floride</i> do farbowania włosów	5 —	8 —
<i>Woda anaterynowa</i> do ust Poppa we Wiedniu	1 40	—
<i>Grzebienie</i> do włosów sztyldkretowe, słońowe, bawole, kautschukowe i drewniane	—	35 12 —
<i>Szczotki</i> do włosów, szczoteczki do paznokci i do czyszczenia zębów	—	15 5 —
<i>Puszki i flakoniki</i> na perfumy, pomady, mydła i grzebienie bukszanowe i metalowe	1 —	4 —
<i>Zwierciadła</i> w różnych wielkościach	—	50 6 —
<i>Prawdziwa</i> berlińska <i>farbka</i> i <i>brochmal</i> do bieleziny	—	—
<i>Gąbki</i> do mycia i kąpieli	—	50 4 —
<i>Plasterki</i> i <i>maść</i> na nagniotki	—	60 — 80
<i>Lak</i> francuski do buciów	—	80 1 60
<i>Angielska</i> gumielastyczna <i>tlustota</i> do robienia skóry miękką i nieprzemakalną z fabryki Wiliam Wriglesworth w Londynie	—	63 1 5
<i>Ręczniki</i> i <i>rekawiczki</i> do froterowania	1 50	4 —
<i>Papierki</i> do cygaretów kukurudziane	—	12 —
Jedwabne sznurowadła do zegarków	—	25 — 50
Oryginalne pigułki MORISONA i prawdziwy BALSAM VETORINIEGO		

Brzytwy szwajcarskie Lecoultręgo.

1 <i>Brzytwę</i> z 1 ostrzą	2 —	—
1 " " " 2 ostrzami	2 20	—
1 " " " 3 " " "	4 —	—
1 " " " 4 " " "	4 50	—
1 " " " 5 " " "	5 —	—
1 " " " 6 " " "	5 50	—
1 " " " 7 " " "	6 —	—
1 " " " 8 " " "	6 —	—
1 " " " 9 " " "	7 50	—
1 <i>Pasek</i> szwajcarski	2 —	—
1 <i>Maść</i> do ostrzenia	—	45 —

Karabele

starożytne i nowe do stroju polskiego w wielkim wyborze	25 —	200 —
<i>Pasy</i> lite i czerkieskie	10 —	200 —

— „daje do wypróbowania, przyjmuje używaną broń w zamian i do reparacji. Potrzeby do polowania, podróży i gustownym i wielkim wyborze, że wszelkim wymaganiom zadosyć uczynić jest w stanie. —

porcelanowych, podług modeli, które w gustownym i wielkim wyborze na składzie się znajdują.